

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσεται υπό του Ύψουσιου της Παιδείας ως τὴ κατ' ἑσχάτην παιδικὴν περιοδικὴν σύγγραμμα, ἀλλήθετε παρακλῆν εἰς τὴν χάριν ἡμῶν διατηρεῖται, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἑσπεριτικοῦ δραχ. 7. — Ἑσπεριτικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀνδρομιά ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἰς ἐνὸς προκληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λαπ. 15. — Ἐν τῷ Ἑξωτερ. φρ. χρ. 0, 15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὅδοσ Αἰόλου, 119, ἐναντι Χρυσοσκληρατώσεως.

Περίοδος Β'. — Τόμ. 3ος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἀπριλίου 1896

Ἔτος 18ον. — Ἀριθ. 16

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 113)

Ὁ κύριος Σέργιος εἰς τὸ ἐξῆς ἀπετέλει μέρος τῆς οἰκογενείας, ὅπως καὶ ἡ νεαρὰ Καγέττη. Τῷ εἶχεν ἤδη κάμη ἐντύπωσιν ὁ σοβαρὸς χαρακτήρ, τὸ πνεῦμα, αἱ γνώσεις καὶ ἡ πρὸς ὑψηλότερα τάσις τοῦ μεγαλύτερου υἱοῦ. Ὁ Ἀλέκος καὶ ἡ Ναπολεονάνα τον κατέβηγον μετ' τὴν χάριν των καὶ μετ' τὴν ζωηρότητά των. Ὁ χρηστὸς Μακρολέλεκας τὸν διεσκέδαζε μετ' τὴν ἀγαθότητά του. Ἀλλὰ προπαντός ἐξετίμα τὰς ἀρετὰς τοῦ Κασκαμπέλ καὶ τῆς Κορνηλίας. Προφανῶς εἶχε νὰ κάμη μετ' ἀνθρώπους τῆς κ α ρ δ ι ᾶ ς.

Ἦδη προητοιμάζοντο συντόμως διὰ τὴν προσεχῆ ἀναχώρησιν. Ἐπρόκειτο νὰ μὴ παραμελήσουν τίποτε πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ μακροῦ ἐκείνου ταξιδίου, τῆς πεντακοσιολεῦγου πορείας ἀπὸ Σίτκας μέχρι Βερίγγειου πορθμοῦ.

— Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι δὲν ταξιδεύομεν χειμῶνα, ἔλεγεν ὁ Κασκαμπέλ.

— Εὐτύχημα πραγματικῶς! ἀπεκρίθη ὁ κύριος Σέργιος. Εἶνε τόσον δριμύεις αἱ χειμῶνες τῆς Ἀλάσκας, προπάντων ἐκεῖ ὅπου συνορεύει μετ' τὰς πολιτικὰς χώρας.

— Ἐπειτα δὲν θὰ ταξιδεύσωμεν μετ' στραβά μάτια, προσέθεσεν ὁ Γιάννης. Ὁ κύριος Σέργιος εἶνε σοφὸς γεωγράφος.

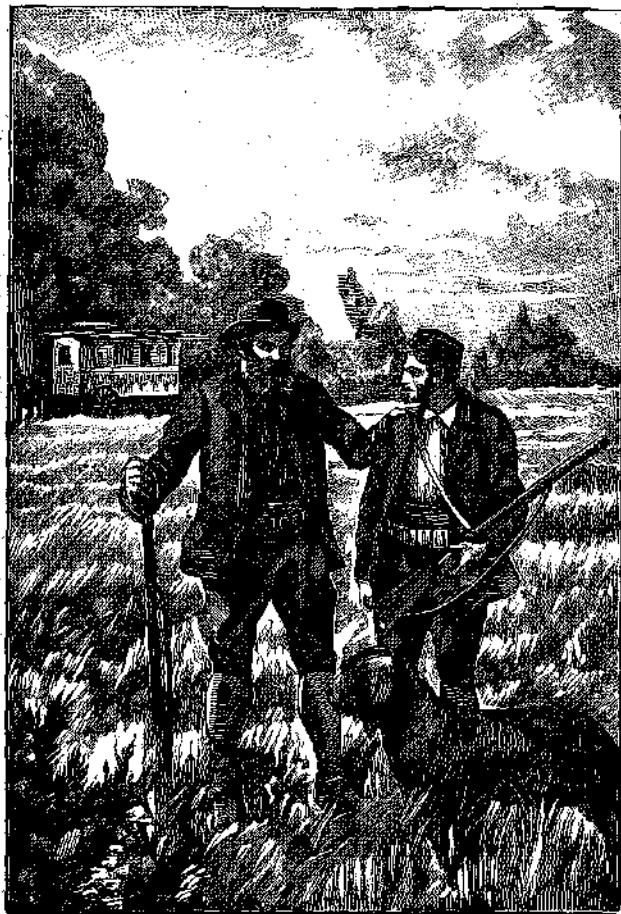
— Ὡ, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Σέργιος, εἰς τόπους ποῦ δὲν γνωρίζει, καὶ ὁ σοφώτερος γεωγράφος δυσκολεύεται νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον. Ἀλλὰ ὅπως τὰ ἐκατάφερον ἕως ἐδῶ τόσον καλά ὁ φίλος μου Γιάννης μετ' τοὺς χάρτας του, θὰ τα καταφέρῃ καὶ πάρα πέρα. Θὰ τον βοηθήσω καὶ ἐγὼ ὅσον εἴμπορῶ. Ἐχῶ μάλιστα ἐν σχέδιον, περὶ τοῦ ὅποιου θὰ σας ὁμιλήσω ἀργότερα.

Ἀπαξ ὁ κύριος Σέργιος εἶχε ἐν σχέδιον, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ εἶνε λαμπρὸν τῷ παρεχώρησαν λοιπὸν ὅσον καιρὸν ἤθελε διὰ νὰ το ὠριμάσῃ καὶ νὰ το

θέσῃ εἰς ἐνέργειαν.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἑλλειψίς χρημάτων, ὁ Κασκαμπέλ ἀνενώσασε τὰς προμηθείας του, ἀγοράσας ἄλευρον, κριθὴν, ἄρζαν, καπνὸν καὶ προκάντων τέκον, τοῦ ὁποῦ γίνεταί μεγάλη καταναλώσις εἰς τὴν Ἀλάσκαν. Ἐκτὸς τούτων ἐπρομηθεύθη πᾶσι κρέατα, χοιρομήρια, δίπυρα, ζάχαριν καὶ βότταν — ποτὸν τὸ εὐπόρον πολὺ ἀγαπῶν οἱ Ρῶσσοι. Μολονότι δὲ τὰ δάση θὰ τοῖς παρεῖχον ἀφθόνως τὴν καύσιμον ἕλην, ἠγόρασε καὶ ἓνα τόνον ἀνθρώπων τῆς Βανκούβερ, μόνον ἓνα τόνον, διότι δὲν ἦτο φρόνιμον νὰ φορτώσουν ὑπερμέτρως τὴν Εὐδρυσμόν Οἰκίαν.

Ἐν τῷ μεταξύ τὸ δεύτερον διαμέρισμα τῆς ἀμάξης ἐχωρίσθη εἰς δύο καὶ προστέθη μία κλίνη διὰ τὸν κύριον Σέργιον. ἠγόρασαν σκεπάσματα χονδρὰ καὶ γουναρικά, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια μεταχειρίζονται οἱ Ἰνδοὶ τὸν χειμῶνα. Διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐχρηάζοντο νὰγοράσουν τίποτε καθ' ὁδόν, ὁ κ. Σέργιος ἐπρομηθεύθη διάφορα εὐθηνὰ ἀντικείμενα, ὀδοντοκίμα, μαχαίρια καὶ ψαλίδια, τὰ ὅποια συνήθως χρησιμεύουσιν ἀντὶ νομίσματος εἰς τὰς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν συναλλαγὰς. Τέλος τὸ ὄπλοισιόν τῆς Εὐδρυσμόν Οἰκίας ἐπλουτίσθη μετ' δύο τυφέκια καὶ μίαν καρκαμίναν, τὰ ὅποια ἠγόρασεν ὁ κύριος Σέργιος, διὰ νὰ συνοδεύῃ τὸν Γιάννην εἰς τὰς κυνηγετικὰς του ἐκδρομὰς, ὡς ἀγαπῶν ἄλλως τε μετὰ πάθος τὸ κυνήγιον. Ἐκτὸς τούτου τὰ ὄπλα ἦσαν ἀναγ-

«Θάρρος, παιδί μου, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ». (Σελ. 123, στήλ. 6.)

καῖα, διότι ἡ συμμορία Κερνὼφ δὲν ἦτο ἀπίθανον νὰ εὕρισκετο ἀκόμη εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἔπρεπε δὲ νὰ εἶνε εἰς θέσιν νάμυνθωσι κατὰ ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως τῶν ληστῶν καὶ νὰ τοὺς ὑποδεχθῶσιν ὅπως τοῖς ἤξιζε.

— Μὲ μιὰ σφαῖρα 'στὸ στῆθος, ἔλεγεν ὁ Κασκαμπέλ.

— Ἐκτὸς ἀν' τυχῆ 'στὸ κεφάλι, προσέθετεν ὁ Μακρολέλεκας.

Αἱ προτομασίαι αὐταὶ ἐπερατώθησαν μόλις τὴν προτελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰουνίου καὶ ἡ ἀναχώρησις ὠρίσθη διὰ τὴν 26 τοῦ ἰδίου. Ἀφ' οὗ δὲν ἠδύναντο νὰ διέλθουν τὸν Βερίγγειον, πρὶν οὗτος ἤθελε παγῶσαι, εἶχον καιρὸν νὰ ὑπάγουν ἐκεῖ μετ' τὴν ἡσυχίαν των. Ἐ-

πρεπεν όμως να υπολογίσωσι τὰς ἐνδε-

Και ἐν τῷ μεταξύ, τί ἔκαμνεν ἡ νε-

Και ὁμως, ἔλεγεν ἐνίοτε ὁ Κα-

Ὁ Κασκαμπέλ ἐπίστευε μὲ ὄλην τὴν

Βλέπων τὸν Γιάννην κινῶντα τὴν

Ήσαν ἀνήσυχτοι ὄλοι περὶ τῆς τύχης

« Φίλοι μου, τοῖς εἶπε, δὲν εἶχα κό-

Φαντάζεσθε πλέον μὲ πῶσον ἐνθουσια-

« Εἶπατε καλὸς ἄνθρωπος, πολὺ κα-

λος ἄνθρωπος! εἶπε πρὸς τὸν ξένον του

— Διατί, φίλε μου; Ἐλησμένης

— Ἔστω, κύριε Σέργιε! ἀνέκρα-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΑΙΟ ΤΗΝ ΣΙΤΚΑΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΓΙΟΥΚΩΝ

Τὴν 26 Ἰουνίου ἡ Εὐδρόμοιο

Τὸ σχέδιον τοῦ ταξειδίου ἢ μάλλον τὸ

Ὁ Κασκαμπέλ ἐπίστευε μὲ ὄλην τὴν

« Φίλοι μου, τοῖς εἶπε, δὲν εἶχα κό-

« Εἶπατε καλὸς ἄνθρωπος, πολὺ κα-

Εἶχον προδιαγράψῃ τὰς ὥρας τῆς

« Ἄλλὰ καὶ τὴν νύκτα ἂν ἦτο ἀνάγκη

« Μόλις δὴση, ἀνατέλλει, ἔλεγεν.

Ὁ Κασκαμπέλ εἶχεν ἤδη παρατηθῆ

Καὶ ὁ Γιάννης ἐπεθύμει ὁμοίως νὰ

« Καὶ ὁμως θὰ τον ἐπιθυμήσετε

— Τέτοια ζέστη; ποτέ! ἀνέκραζεν

— Να ἰδῆς πῶς θὰ ὑποφέρῃς ἀπὸ

— Δὲν λέγω, εἶπεν ὁ Κασκαμπέλ,

τῆς Δέλης, ἐξ ἧς ἐκρέει ὁ ποταμίσκος

« Ἦνε ὁ Καρχυκοῦ, ποῦ χύνεται ἔξω

Καὶ ἐξήγησεν εἰς τὸν Γιάννην ὅτι ἡ

Διαρκούτος τοῦ ἀκόπου καὶ εὐκόλου

Μόνον ὁ Γιάννης δὲν ἐδείκνυε πολ-

Ὁ Κασκαμπέλ εἶχεν ἤδη παρατηθῆ

Καὶ ὁ Γιάννης ἐπεθύμει ὁμοίως νὰ

« Καὶ ὁμως θὰ τον ἐπιθυμήσετε

— Τέτοια ζέστη; ποτέ! ἀνέκραζεν

— Να ἰδῆς πῶς θὰ ὑποφέρῃς ἀπὸ

— Δὲν λέγω, εἶπεν ὁ Κασκαμπέλ,

θὰ ἦτο τότε πολὺ ἀργά, διὰ νὰ ἐπιδοθῆ

« Δὲν ἐντρέπομαι διὰ τὸν πατέρα

— Φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Σέρ-

— Φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Σέρ-

— Λοιπὸν ἐξακολούθησε νὰ τοὺς ἐκ-

« Ἦνε ὁ Καρχυκοῦ, ποῦ χύνεται ἔξω

« Καὶ ἐξήγησεν εἰς τὸν Γιάννην ὅτι ἡ

Διαρκούτος τοῦ ἀκόπου καὶ εὐκόλου

Μόνον ὁ Γιάννης δὲν ἐδείκνυε πολ-

Ὁ Κασκαμπέλ εἶχεν ἤδη παρατηθῆ

Καὶ ὁ Γιάννης ἐπεθύμει ὁμοίως νὰ

« Καὶ ὁμως θὰ τον ἐπιθυμήσετε

Ο ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ

«Ὡ! πῶς ἀνθοῦν τὰ ρόδα ἔξω περὶ ἄλλο

ἀπ' τοὺς καρποὺς τὰ δένδρα θὰ τὰ

ὄλουθε καταπράσινο, λαχταριστὸ!

Γλυκομίλουνε ὄλοι ἔστην περβολογιὰ,

Χαρά ἔστον ποῦ τὴν κόρη του θὰ πάρῃ.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΓΡΑΦΕΥΣ

Ὁ Ἀριστείδης ἦτο μαθητὴς τῆς τε-

τάτης τοῦ Δημοτικοῦ. Εἶχεν ἡλικίαν

δωδέκα ἐτῶν, κόμην μαύρην καὶ πρό-

σωπον ροδόχρουν. Ὁ Ἀριστείδης ἦτον

ὁ μεγαλύτερος υἱὸς ἐνὸς σιδηροδρομικοῦ

ὀπαλήλου, ὁ ὁποῖος, ἔχων μεγάλην οἰ-

κογένειαν καὶ μικρὸν μισθὸν, εἶχε μὲ

στενοχωρίαν. Ὁ πατὴρ του τὸν ἡγάπα

πολὺ καὶ ἦτο συγκρατατικὸς πρὸς αὐ-

τόν. Συγκρατατικὸς εἰς ὅλα τὰ ἄλλα

ζητήματα, ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὸ ζήτημα

τοῦ Σχολεῖου. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἦτο πολὺ

ἀπαιτητικὸς καὶ αὐστηρότατος, διότι ὁ

Ἀριστείδης ἔπρεπε νὰ μάθῃ γρήγορα

Ἐξεδόθη ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ," Ἐξεδόθη

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΕΩΝ ΠΡΟΤΟΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΜΟΝΟΛΟΓΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΩΝ

Δ' ΕΟΡΤΑΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Τιμάται ἐν Ἑλλάδι δραχμάς 2.— Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2.

Βιβλίον κομψότατον ἐκ σελίδων 128, ἀπαραίτητον διὰ τὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Οἰκογενείας, θερμῶς συνιστώμενον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ὡς παράρτημα αὐτῆς, βιβλίον διδακτικώτατον καὶ τερπνιώτατον, τοῦ ὁποῦ ἰδοὺ τὰ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος. — Τὸ Ποδύλατον (Μονόλογος). — Ἡ εορτὴ τοῦ Νουνοῦ (Μονόλογος). — Ἄν ἦμιον ἀγάρι! (Μονόλογος). — Σ' ἔπιασα! (Διάλογος). — Εἶνε κακός. (Διάλογος). — Πῶς ἐπέρασες χθές; (Διάλογος). — Τὸ ψεῦμα τοῦ Πετράκη (Δραματίον). — Εἰκοστὸς τρίτος (Δραματίον). — Τὸ καινούργιο φῶρμα (Δραματίον). — Πῆγα ἐπὶ Σχολεῖο (Νηπιακὸς Μονόλογος). — Πολυάσχολος (Νηπιακὸς Μονόλογος). — Ἐγὼ εἶδα... (Νηπιακὸς Διάλογος). — Οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες. (Νηπιακὸς Διάλογος). — Συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως»! (Νηπιακὸς Διάλογος).

Μόνον τρία περᾶχτα τὰ, σημειωμένα δι' ἀστερίσκου, ἔχουσι δημοσιευθῆ δεὰ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

Πρὸς τοὺς στέλλοντας ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» εἰς Ἀθήνας φρ. 2 καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2, (δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους) στέλλεται ἀμέσως τὸ Παιδικὸν Θέατρον ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τὸ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ εὐρίσκεται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, οἰκ. Διόλου 119 ἔπιναν τῆς Χρυσοσηλαεῦσης, καὶ εἰς τὰ κυρία ἔρα τῶν ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπωλείων.

ρη. Εἶσαι πολὺ ἀξέπαινος πού τας ἔκαμες μόνος σου, α χωρὶς νὰ ζητήσης τὴν βοήθειαν ἄλλου, διότι ἐνόμισες ὅτι θὰ ἔκαμες πράξιν κακὴν, ὅτι θὰ ἔλεγες ψεῦμα. — Νομίζω ὅτι οὕτω πρέπει νὰ σκεπτόνται εἰσι οἱ μικροὶ μου φίλοι. Μερικοὺς πού μου στέλλουν ξένα πράγματα ὡς ἰδικά των, ἔλω νὰ τοὺς ἐπιπλήξω πολὺ, μὰ πολὺ... Ἀργότερα βέβαια θὰ κάμῃ καὶ καλύτερα ἀσκήσεις καὶ θὰ λύῃ περισσώτερας μὴ ἀπελπίζουσαι.

Δὲν δύναμαι νὰ προκηρύξω τοῦτοῦτον διαγωνισμόν, *Ἐλκωνιάς Παρθένε*. Τὰ ἐννέα δεκάτα τῶν ἀναγνωστῶν μου δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νάπαντήσουσιν. Ὁδὲ περιωριστέον δηλαδὴ μεταξὺ ὅσων κατοικοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ ἕλθον χάριν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων. Δὲν εἶνε ἔτσι; Νὰ εὐχαριστήσης ἐκ μέρους μου, Ἀγγελικὴ Νύξ, τὸν κύριον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἐν ἧτο καθηγήτης ἢ γυμνασιάρχης θὰ ἐπέβαλλεν εἰς εἰσὺς τοὺς μαθητὰς νὰ γίνων συνδρομηταὶ μου.

Δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σου *Ἀνθώμην Πεδιὰς*. Πολὺ ἐγάρην πού ἀπεράσασες νὰ μου γράψῃς. Λάθη πολλὰ δὲν κάμνεις καὶ εἶχες ἄδικον νὰ φερόσαι. Νὰ μου φιλήσῃς τὰ μικρὰ σου ἀδελφά.

Ἀπὸ ἐνα γλυκὸ φίλόν, εἰς τοὺς φίλους μου Ἀστὸν τῶν Ὁρέων (τοῦ ὁποῦ περιμένω τὸ παιχματάκι νὰ τὸ ἀναγνώσω) Δ. Κ. Ζαλοκώστην (ὁ ὁποῖος εἰς τὰ ἔξῃ δὲν θὰ λησμονῇ νὰ ὑπογράψῃ ἐπὶ ἐπιστολάς του.) — Ἀδραν τοῦ Φαλήρου — Ἐδδραμον Οὐκίαν. — Φοιδάληκταν Κόρη. — Χαλασιὸν Κόσμον (ὁ ὁποῖος περιμένει μὲ ἀνυπομονήσαν τὸ Παιδικὸν Θέατρον, διὰ νὰ παραστήσῃ κανὲν δράματιον μὲ τοὺς ἀδελφούς του εἰς τὸ μικρὸν θέατρον τῆς οἰκίας του, ὅτε καὶ θὰ με προσκαλέσῃ). — Μαρίδαρ τοῦ Φαλήρου, κλπ. κλπ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' ἄλλους στέλλονται μέχρι 1 Ἰουνίου 1896.

216. Αεξίγραφος

Κάτι βαρεῖα χονδρόβουλα ἂν ζώσουν δυὸ ψηφία, μὰ χωρὰ παλαιότητα θὰ ἔδρῃ ἔς τὴν Ἀσία. Βοτᾶλη δεὰ τοῦ Τιμ-Τέκ

217. Στοιχειογράφος

Τέλον μου νόσον ἔμφανει χρονίαν, τὴν μέσην μου ὅμως ἂν χάσασ, τέρφην παρέχω εἰς πᾶσαν καρδίαν. Ἐστᾶλη δεὰ τοῦ Λιτοῦ τῶν Ὁρέων.

218. ΔΥΝΙΝΓΜΑ ΔΗΜΩΔΕΩΣ

Κόκρη μου κοφτερὰ καὶ σιδερομούστακα πόνθεις δυὸ μάτια ἔτην οὐρά σου κ' ἔταν ἀνοιχτὰ τὰ φτερά σου δὲν βλέπεις πὰ τ' εἶνε μπροστά σου Ἐστᾶλη δεὰ τοῦ Οὐκισιῆλου Κρόνον

219. Ἀντίθετα.

Διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίσων δικιώδη παροιμίαν ἐκ τισσάρων λέξεων: Ἄνοδος, ψεύδος, ἔναρξιν, πρῶτος, ἀγαπῶ, φίλος, δένω, δύσθυμος, γαλήνη, τέλος, ἐπαινώ, δυσκόλως, καθαρὸς, λύπη, πρῶτος, ὑπερήφανος, θυητός, νοσηρός. Ἐστᾶλη δεὰ τοῦ Φοῖβου Ἀπόλλωνος

220-222. Κεκρωμαμένα ὀνόματα δένδρων. 1. Ὁ κατῆρ ὀδηγεῖ τὰ τέκνα εἰς τὸ καθῆκον. 2. Δι' Ἀθήνας ἦκαμον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους. 3. Πάχην καὶ δρόσος φυσικὰ εἰσι φαινόμενα. Ἐστᾶλη δεὰ Θερασθεύλου Θ. Ζωζουέλου.

225—227. Μαγικὸν γράμμα. Δι' ἀντικαταστάσεως ἐνὸς οἰοῦντος γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶσιν ἄλλαι τῶσαι λέξεις: Θῆρα, ἄρτος, παρῶν, ἄρπα, ἔρις. Ἐστᾶλη δεὰ τοῦ Τένον τῶν Λαδων

228. Διπλῆ ἀκροστοιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα μουσικῶν ὄργάνων, τὰ δὲ δευτέρα, ἀντιστρέφουσιν ταῦτα ἀναγνωσκόμενα, τὸ ὄνομα καρποφόρου δένδρου. 1, Ἀρχιμετρὸς τῶν Ἰουδαίων. 2, Ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλάδος. 3, Βασιλεὺς ἀρχαῖος. 4, Θεὸς ἀρχαῖος Ἐστᾶλη δεὰ Θερασθεύλου Θ. Ζωζουέλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 2 Μαρτίου 1896

120 Πνεῦμα, νεῦμα. — 121 Ὁ ἀέρας. — 122. Θ ΗΡΩΣ ΜΕΝ ΘΗΒΑΙ ΔΟΝ ΝΕΥΑΣ ΣΑΣ ΩΣ ΠΕΡΣΕΥΣ I N

125-126. Πάρος Πόρος, ὄρος, ὄνος, τόνος, Τῆνος. 2, Μήκος, Μήλος, μέλος, ἔλος, ἄλος, ἔρος, πόρος, Πάρος, βάρος, βάθος. — 127-131 Ἡ ἀνταλλαγὴ γίνεται διὰ τῶν γραμμάτων π καὶ ρ, αἱ δὲ σχηματιζόμεναι λέξεις εἰσι: Πρῶρα, πρῶρα, κερῆν, κρῶρα, ροπή. — 132 ΑΡΚΑΔΙΑ (1, ἰάν. 2, ἕρα. 13, Κέρκυρα. 4, Μοῦδρον. 5, Ρόδον. 6, Κροῖσος. 7, Καλῶμαι.) 133— Ἀργία μήτηρ κάσας κακίας.